

PIGESPEJDERNE

Schweiziske Spejdere i Februar-Sol ved Our Chalet

Indhold

Korpsset meddeler * Hanna Lund, Spejderchefen * Hvad et Medlemskort kan fortælle * Kære Spejdere * Naka Haugwitz * Kære Kammerater, kære Korpsraad * Postbox * Depotet melder * Blaamejsefører * Spejderhuset * Spare-Spejderhuset * Patrulje Hjørnet * Scouter från när och fjärran

Nº 2 FEBRUAR 1939

PIGESPEJDERNE

Udgivet af Det Danske Pigespejderkorps * Redigeret af Fru Hanna Holmblad Lund * Nr. 2 * Februar 1939

Korpset meddeler...

Den 22. Januar vælges Redaktør Fru Hanna Lund til Spejderchef, Korpssekretær Frk. Märta Stjernswärd til Souschef, Souschef Komtesse Naka Haugwitz til International Commissioner.

Komtesse Haugwitz er Medlem af Bestyrelsen og af Fællesraadet for Pigespejderkorpset.

International Commissioner

bærer samme Distinktioner som Spejderchefen, men med Filt i Verdensflagets Farve til Underlag. Samme Farve Esprit.

Sommerens Lejre

Patruljeførere!

Vil I med i Patruljeførerlejren til Sommer? Lejren er fra 12.—20. Juli.

De skriftlige Opgaver skal besvares inden den 1. April, saa vil I med i Lejren, saa skynd jer at skrive efter Opgaverne til

Souschef Frk. Märta Stjernswärd,

Vester Voldgade 94, København V.

Souschefen modtager ogsaa Indmeldelser til *Tropsførerlejren* og til *Blaamejseførertræningen*, som finder Sted fra 12.—20. Juli.

Der er ogsaa skriftlige Opgaver at besvare.

I Lejrene kan deltage:

Tropsførere og Tropsassistenter over 19 Aar.

Blaamejseførere over 17 Aar.

Patruljeførere og -assistenter over 14 Aar.

Trekloverkursuset 3.—11. Juli ledes af Spejderchefen.

Træningslejrene 12.—20. Juli ledes af Souschefen. Prisen er 18 Kr.

Lejrene bliver ikke ved Korinth.

K.F.U.K. Spejderne i Danmark

har sendt Korpset en venlig Indbydelse til at deltage med et Hold paa indtil 40 Spejdere i Landslejren ved Aarhus 14. 23. Juli 1939. Lejrkontingentet er 20 Kr.

Indmeldelse til denne Lejr sendes til Komtesse Naka Haugwitz, Villa „Rocca“, Korinth.

Førerbladet

Referat fra Bestyrelses- og Korpsraads møderne i København d. 21.-22. Januar er i Førerbladet.

Af samme Grund bliver Førerbladet nok nogle Dage forsinket — det er min Skyld.

Af Abonnementslisten ser jeg, at alt for faa Førere og store Spejdere holder Førerbladet. Som Spejderchef vil jeg i høj Grad gøre Brug af Førerbladet, naar jeg ønsker Førerkredsen i Tale, saa jeg haaber, saavel Førere som store Spejdere vil skynde sig at tegne og forny Abonnement for 1939.

Prisen er kun 2,00 Kr.

Pengene indsendes til: Redaktør Karen Hartvig, Voldgade 15, Sønderborg. *Postgiro 336333.*

Nye Troppe og nye Tropsførere

Vig Trop: Tropsfører Frk. Grete Koefoed, „Gryet“, Vig.

Fra 1. Hellerup Trop er udskilt Øregaard Trop. Tropsfører, Frk. Thora Lund, Præstegade 18, København Ø.

Fra 2. Hellerup Trop er udskilt Bernstorffs Trop. Tropsfører: Frk. Jane Høegh-Guldberg, Cort Adelersgade 12, København K.

Nye i Kl. Spejdere

Elisabeth Christiansen, Kolding Trop.

Kirsten Kristensen, Herning Trop.

Gerda Østergaard, Herning Trop.

Korpskontingent

indsendes for Fremtiden til Korpskontoret, Vester Voldgade 94, Kbhvn. V. *Postgiro 38427.*

Sparebøssen

Saa længe Oplag haves udleveres *gratis* Spejdersparebøsser til Blaamejser, som ikke faar Bladet. — Skriv til Depotet efter dem, men tropsvis.

Divisionscheffsmøde

Der afholdes Divisionscheffsmøde i Odense den 24.—25. Februar. *Spejderchefen.*

Hanna Lund ...

Spejderchefen

„Nu skal I høre!“

Jeg mindes Hønen — vor nuværende kære Spejderchef — da hun var en ganske ung Pige, i en af de første Lejre, vi havde paa Brahe Trolleborg. Et straalende glad, ivrigt lille Menneske — altid beredt til at hjælpe, til at gøre sin Pligt; — og saa ofte sagde hun disse Ord: „Nu skal I høre!“ — hun havde altid noget godt, noget morsomt, noget opbyggende at sige, og derfor var vi altid glade for at høre, naar hun skulde fortælle.

Jeg kan huske, at jeg allerede den Gang lærte meget af Hønen, hun var for mig den ideelle Spejder. Ung, som hun var, da hun traadte ind i Korpset — hun var jo kun en lille Pige — følte man hendes Personlighed, følte man, at Spejdersagen laa hendes Hjerter meget nær, — at hun havde den rigtige Opfattelse af Spejderbevægelsens Idealer. Blandt de mange dejlige Piger, vi havde i Korpset den Gang, var Hønen en af de bedste, saaledes at hendes praktiske og aandelige Dygtighed snart bevirkede, at Hønen blev til en af de store Støtter, vi havde.

Jeg husker en Gang, jeg tror, det maa ligge ca. 17 Aar tilbage, at Bes, som var Souschef den Gang, sagde til mig, da Hønen forsvandt med opsmøgede Ærmer, et mægtigt Forklæde, og to store Spande og en Skurebørste i Haanden for at passe „Lejrhygiejnen“: „Kan du se — hun er den fødte Leder — hun skal nok blive Spejderchef engang —“, og det har ikke været den sidste Gang, at Bes sagde noget lignende til mig om hende. Aarene gik — og Hønen voksede sta-

dig med de mange Opgaver, der efterhaanden blev tildelt hende. — Foruden hendes nuværende Stilling er der bogstavelig talt ingen Stilling i Korpset, som Hønen ikke har prøvet en Gang — fra lille Rekrut til Patruljefører, Adjudant, Tropsfører, Divisionschef, Korpssekretær, International Medhjælper, Bestyrelsesmedlem — og ikke mindst Redaktør af Bladet, en Opgave, som hun i mange Aar har klarer mesterligt. Hendes Pen var Udtryk for hendes klare, gode Tanker — hendes Modenhed og absolut rigtige Opfattelse af den Sag, hun tjente med hele sit Hjerter. Vi har altid ventet med Spænding paa Bladet og blev aldrig skuffet.

Hønen var Chefens Ven — Chefen stolede i den Grad paa hende — at hun flere Gange alvorligt talte med Hønen om, at Hønen en Gang skulde overtage Korpset.

Det har altid været Det danske Pigespejderkorps' Styrke, at Samarbejdet mellem Førerne har været godt — de har altid hjulpet hinanden — og de var altid beredt til at hjælpe deres Chef — og til at komme, naar der blev kaldt — og jeg føler, at dette vil altid være saadan.

Nu er Hønen valgt til Spejderchef. Rolig, stille, tjenstvillig som altid, har Hønen paataget sig det ansvarsfulde Hverv, da Korpset kaldte hende — da hun følte, at det Løfte, hun havde givet Bes, nu *maatte* træde i Kraft — og jeg véd, at mere end nogensinde før føler hun det, som en født Leder altid vil føle, at hendes store Opgave ligger i at tjene sit Korps, at elske det og at arbejde med Kraft og Energi paa det store Opbygningsværk, som skal være og er til Gavn for Danmarks Ungdom.

Med hjertelig og inderlig Taknemmelighed ønsker vi Hønen velkommen som Chef i Det danske Pigespejderkorps.

Naka Haugwitz.

Hvad et Medlemskort kan fortælle

Her sidder jeg med et luvslidt medlemskort i haanden. Det ser ud som dit (forhaabentlig), kun er der paa forsiden en lillie i stedet for et kløver. Men dette medlemskort er særligt bemærkelsesværdigt, det er nemlig udstedt d. 29. September 1918 til Hanna Holmblad, vor nuværende spejderchef, Fru Holmblad Lund.

I Horsens var den trop, hvor chefen først blev spejder, og medlemskortet er underskrevet af Frk. J. M. Petersen, senere gift Willer og spejderchef fra 1920—23.

Og kortet fortæller videre, at allerede i april 1920 var chefen færdig med Prøverne til III. kl., II. kl. og I. kl. Væbner- og Riddersnor! Det kan vist kaldes rekord — selv om prøverne var anderledes dengang — men I kan være overbevist om, at spejderchefen har kunnet sine ting paa fingrene. Hun har nemlig en evne til aldrig at gaa paa akkord med noget — og det tror jeg, hun har haft, fra hun var ganske lille pige.

Men nu skal I høre videre, hvad medlemskortet fortæller. 1919 blev chefen patruljefører og divisionsadjutant og 4 Aar senere (da hun kom fra Horsens til spejderskolen), korpseudjudant. — 1928 divisionschef og 1930 redaktør af „Pigespejderne“, og en tid var chefen tropsfører i Faaborg.

1921 har hun faaet tildelt Sølvkorset og den 10. Oktober 1935, korpsets 25 aars jubilæumsdag, sølvulven.

Til trods for alt dette, som synes at have været rigeligt, har chefen samtidig med at være patruljefører og divisionsadjutant taget studentereksamen, og senere været lærerinde paa Brahe Trolleborg hos Grevinde Reventlow og paa spejderskolen.

Det var mange tørre tal — men de fortæller dog om vor spejderchef — at hun hele sin spejdertid igennem har været en I. kl. spejder, som samtidig med at have et privatliv har kunnet arbejde for en sag, som havde hendes glødende interesse.

Hvad medlemskortet ikke fortæller er at i 1929 rejste chefen fra spejderskolen til Grønland for at gifte sig med ingeniør E. W. Lund.

Nu har spejderchefen sit hjem i Odense og 3 dejlige børn, som hun sagde, da vi bad hende om at blive vor chef, altid stod i første række for hende.

G. B.

Kære Spejdere

Mit første Ord til jer her i Bladet — hvor jeg for Fremtiden altsaa baade skriver til jer som Spejderchef og Redaktør — skal være *Tak*.

Tak, fordi I vil staa sammen med mig om at føre Det danske Pigespejderkorps videre frem. Det har været en stor Hjælp for mig at mærke, at I stoler paa mig og vil hjælpe mig — det har alle jeres Breve, Blomster og Telegrammer fortalt — og I har glædet mig meget dermed.

Jeg skal efter Evner og Kræfter gøre mit Bedste for ikke at svigte den Tillid, I har vist mig ved at vælge mig til Spejderchef.

Jeg føler det som et meget stort Ansvar og en vanskelig Opgave at være Spejderchef, men jeg tager det op med Glæde, naar bare alle Førere og Spejdere vil slutte op og sammen om Korpsen.

*

Paa Opfordring følger her en Radiotale, som jeg holdt den 25. Januar i Ungdomsudsendelsen:

En ny Spejderchef, siger alle Spejderne — og jo især de blaa. Hvad kan vi vente fra hende?

Mon I ikke kender mig nok til nogenlunde at vide det? Især i de sidste Aar har jeg været blandt vor afdøde Spejderchef, Frk. Flagstads, nærmeste Medarbejdere, saa de Linier, jeg sammen med hende har været med til at trække op, dem vil jeg i Spidsen for Førerkredsen, som har valgt mig til Chef, følge. Jeg er glad for, at jeg gennem mine mange Spejdere har lært saa mange af jer personligt at kende, og jeg haaber, jeg i Lejrene til Sommer skal lære endnu mange flere at kende. Af de Opgaver, som jeg føler, jeg i den første Tid kommer til at tage særligt op, kan jeg nævne f. Eks.: Førertræning — Spejderbladet — det internationale Spejderarbejde — og Spejderskolen.

Men en stor, dejlig Opgave har jeg straks at give hver eneste Spejder i Det danske Pigespejderkorps i Dag: Spejderhuset i København.

Hvordan den Sag skal gribes an, kan I læse om især i de to næste Numre af „Pigespejderne“.

Men den nærmest følgende Tid er jeg meget spændt paa — det skal I vide — for i den vil det vise sig, om vi har Tro og Mod til at gaa paa, saa vi kan løfte i Flok.

Eller er vi bange, og er Spejderhuset en Ønskedrøm, som fortoner sig i det fjerne?

Jeg véd, vi kan, hvis vi vil. Vil I alle sammen? Vil I være med? Vi Førere lover jer at gaa i Spidsen.

*

Synes I, det er dejligt at være Spejder? Det synes jeg, og jeg véd, at der banker Stolthed og Glæde i mange baade Dreng- og Pigejakter, fordi de har faaet Lov til at være med i den store Kreds.

I det ydre er Forskellen stor — Uniformerne ser meget forskellige ud. Der er ogsaa indre Forskel, for hvert Korps har sit Særpræg. Men rækker vi hinanden Haanden og er enige om, at vi først og fremmest er Spejdere, tænk saa, hvor stærke vi staar, og hvor mange vi er.

Der var en lille Blaamejse, som, da hun skulde aflægge Prøven til tredje Stjernen, sagde: „Og naar jeg saa gaar paa Gaden i min Uniform, skal jeg altid huske paa at bære mig helt rigtigt ad. For alle Folk siger: „Se, der kommer Korpsen!““. Og jeg vil sige: Er du stor eller lille, er du gul, er du grøn, er du graa eller er du blaa: Naar du færdes i eller uden Uniform — altid — altid — vil alle med fuld Ret sige: „Se, der har vi en Spejder!“ Det er en Appel til os om aldrig at lade staa til, men hver især arbejde paa at udvikle alle Evner og Muligheder i os under Ansvar for det Løfte, vi har aflagt:

„Jeg lover at gøre mit Bedste for at være tro mod min Gud og mit Land, at være vaagen, modig og ren og holde Spejderloven.“

Tænker vi alle saadan, saa bliver Spejderbevægelsen i Danmark stærk og stor, uanset vi arbejder i forskellige Korps, og vi faar alle den rette Glæde af at være Spejdere — for det er dejligt at være med i et stærkt, maalbevidst Arbejde — et Sted, hvor der skabes noget.

Vi har — store og smaa, og hvilket Korps vi end tilhører — et Ansvar for, at det kan være stolt at bære Spejdernavnet i Danmark.

Spejderchefen.

Naka Haugwitz

I 13 Aar har Komtesse Haugwitz været Korpsets Souschef. Paa denne Post har hun igennem alle Aar staaet ved Frøken Flagstads Side. — De var nær knyttet til hinanden, de to Chefer, og de delte alle Glæder og Bekymringer i Arbejdet for Spejdersagen med hinanden.

„Uden Naka kunde jeg slet ikke,“ saadan sagde Frøken Flagstad saa ofte, naar Talen faldt paa hendes Arbejde som Spejderchef.

I sin Souschef havde hun ogsaa fundet det Menneske, hun trængte til, Vennen og Arbejdskammeraten, der aldrig svigtede, som vilde og kunde hjælpe hende, og som delte Arbejde og Ansvar med hende.

Ved den kærlige og trofaste Støtte Chefen havde i Komtesse, blev det hende muligt at yde det, hun gjorde, at gøre den store Indsats, som vi alle vil mindes med Glæde og Taknemlighed.

Og naar Du nu nedlægger Dit Hverv som Souschef, Naka, siger vi Dig Tak for, hvad Du har givet os igennem alle de Aar, Du sammen med Bes gik i Spidsen for vort Korps.

Vi véd, at den Maade, hvorpaa Du har løst de Opgaver, Du har staaet overfor i Dit Arbejde, altid har været dikteret af Din dybe Pligtfølelse og af Ønsket om altid at handle i den rette Spejderanda. Og Din Kærlighed til Spejderne og Spejder-Sagen, Trangen til at hjælpe og Evnen til at forstå, har præget Din Spejderfærden.

Du har altid været besjælet af en levende Tro paa vor fælles Sag, og med Din idealistiske Indstilling er Du helt og fuldt gaaet ind for at føre dens Idealer ud i Virkeligheden, selv har Du givet os det smukkeste Eksempel herpaa.

Du staar nu overfor et helt nyt Afsnit i Din Spejdertilværelse, og vi ønsker det allerbedste for Dig i Dit fremtidige Arbejde.

Tak for Aarene, der gik — og Tak, fordi du stadig bliver paa den ansvarsfulde Post „International Commisioner“ i vort Korps, og beholder de betroede Hverv som Bestyrelsesmedlem og Medlem af Fællesraadet.

Marta.

Kære Kammerater . . . Kære Korpsraad

Komtesse Haugwitz aabnede Korpsraadsmødet
d. 22. Januar med følgende Tale:

Vor Formand, Hr. Overlæge Guildal, har givet mig Tilladelse til at sige de første Ord ved dette Møde.

De første Ord, som gælder en vi alle tænker paa, naar vi samles her — hvis Plads staar tom for første Gang — Elisabeth Flagstads, vor kære Chefs Plads.

Det er næsten ubegribeligt, at hun ikke er her imellem os.

Ingen af os vil huske et Korpsraadsmøde uden hende. Alle vil vi tænke med dyb Taknemmelighed og Kærlighed paa Chefen, hvis Indsats har betydet mere end noget andet Menneskes Indsats for Det Danske Pigespejderkorps.

Minder kan være saa gode — men de kan ogsaa være tunge og smertefulde.

At Chefen saa tidlig maatte gaa fra os, at vi ikke har Bes mere til at hjælpe og vejlede os, er en stor Sorg for mange, og selv de dejligste Minder vi har, er delvis formørket paa Grund af denne dybe Sorg og det store Savn, vi maa bære i vore Hjerter.

Men kan det være anderledes?

Jeg har aldrig kendt et Menneske, som havde den Evne, hun havde, til at bringe de bedste Sider frem hos andre — og kunde hjælpe saa kærligt og forstaaende i andres Karaktertræning —, og alt har været saa naturligt hos hende, fordi hun gav sig selv, og vi, der kendte og elskede hende, véd, at det har været *meget*. Hun var kommet saa *langt*, og i de sidste Aar næsten overjordisk langt i sin egen Karaktertræning.

Der er saa mange Mennesker med gode Evner, gode Karakterer og glimrende Egenskaber; men Bes havde foruden den geniale Gnist, og Gnisten tændte ikke kun yderlig, men dybt ind i Hjerterets Bund — den fandt netop ind til de Steder i de mange Spejders Hjerter, som trængte til Lys og Varme, og det var maaske det, en ung Spejder følte, da hun skrev de rørende Ord:

„Vi styrkes ved Tanken om Chefen, for hun var den lysende Fred.“

Lys og Fred — de Ord passer paa Bes. Hen-

des Lys førte os som en Stjerne og ledede Korpsset. Vi elskede at følge hende.

Astronomerne har lært os, at der findes en optisk Fejltagelse i Firmamentet, at det er bevist, at der er Stjerner, som for længst har holdt op med at staa paa deres Plads, og alligevel kan vi stadig se deres straalende Glans.

Dette er for mig symbolsk.

Vi vil alle blive ved med at føle det, Bes har givet sit Korps, sine Kammerater, sine Venner — og *Tak* er det første og sidste Ord, vi kan bringe vor elskede Spejderchef, Elisabeth Flagstad.

Naka Haugwitz.

Postbox

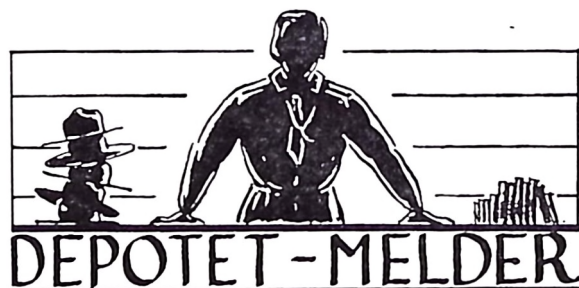
Er der nogen, som vil i Forbindelse med Pigespejdere paa 11-12 Aar fra Amerika og Australien?

Har alle, der skal til Ungarn, en penfriend, som hun skal mødes med i Løbet af nogle Maaneder? De ungarske Adresser kommer direkte fra Ungarn til jer, og jeg kan stadig skaffe nye.

Nu er der 303 danske Pigespejdere, som korresponderer med Pigespejdere fra 3 Verdensdele.

Hvorfor er der aldrig nogen, der forsøger sig i Fransk?

Fromse.

Verdens-Bureauet har i Aar til Thinking-day ladet lave et godt Kort af Lord og Lady Baden-Powell, det faas her paa Depotet.

Der er ofte anket over de mange lyse Underkjoler, der ikke ser godt ud, naar de hænger for nede af Uniformen.

Depotet har derfor nu mørkeblaa Underkjoler paa Lager, se Annoncen.

BLAAMEJSEFØRER

Spejderliv er Friluftsliv

Har dine Blaamejser set Musvitten?

*Har de straalende Øjne og røde Kinder
efter en rask Leg i den frostklare Luft?*

*Har de pludselig standset Legen —
betaget af en fantastisk Skydannelse?*

Et moderne Slagord siger:

Luften i Stuen gør Kinderne blege,
men i Naturen — der kan man lege!

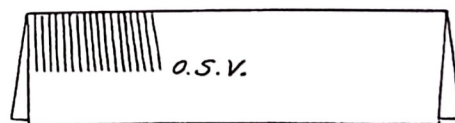
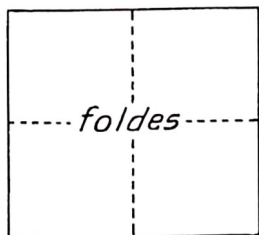
Næppe er Julen forbi og Hverdagen atter i Gang, før der igen forude ligger en af Aarets Fester og lyser op — dennegang er det den mest brogede af dem alle:

Fastelavn!

Mon ikke det vilde kvikke op paa vore Blaamejser, om vi til Afveksling lavede en lille Fastelavnsfest for dem, hvor de kunde slaa Katten af Tønden og lege af Hjertens Lyst? Det med at slaa Katten af Tønden er egentlig en morsom gammel Skik, som gerne skulde leve videre ogsaa i de kommende Slægtled.

Vi faar fat i en lille Tønde hos Bødkeren, pynter den med røde Crepepapirbaand, Stjerner og eventuelt som Symbol en sort Kat — fylder den med Træuld og Appelsiner, hænger den op ... og saa kan Spillet begynde!

Den Blaamejse, som bliver Kattekonge, maa naturligvis krones med al tilbørlig Ærbødighed, Kronen sættes paa Hovedet, Sceptret overrækkes o. s. v.

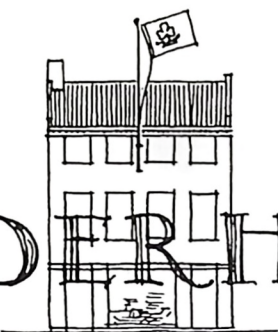
Men der findes jo ogsaa andre Fastelavns-skikke, som Blaamejserne kan have Fornøjelse af — f. Eks. er det meget morsommere selv at lave det Fastelavnsris, hvormed hele Familien derhjemme skal rises op — end købe det i dyre Domme i en Chokoladebutik. Det fremstilles meget nemt af 3—4 lange Kviste (Lindetræets nye Skud er fortræffelige), der bindes sammen til et Ris og pyntes med brogede Blomster af Glanspapir.

Blomsterne laves saaledes:

Naar man har klippet efter den tungede Kant og en lille Snip af forneden (Fig. 3) har man Blomsten. Man laver dem større og mindre og sætter dem sammen 2 eller 3 — og saa skal der blot sættes Støvdragere i Midten (laves af en Strimmel dobbelt Papir, der frynses op (Fig. 4, og trilles rundt), saa er Blomsten færdig og kan bindes paa Fastelavnsriset, som tilsidst pyntes med brogede Crepepapirstrimler og en Sløjfe, der dækker over Besnøringen, der holder Kvistene sammen.

Thinking-day har vi jo ogsaa i Februar, saa vi maa reservere et Patruljemøde til at snakke Internationalt — det er saa sundt for Blaamejserne at opdage, at der ogsaa er Spejdere andre Steder i Verden end i deres egen lille By.

Først skal vi tale om Lord og Lady Baden-Powell, hvis Fødselsdag det er, fortælle smaa Træk af deres Liv og se Billeder af dem. Dernæst skal vi tænke paa Spejdere i andre Lande — eventuelt kolorere et „Land“ hver i painting Bogen, klippe andre Nationers Flag i Glanspapir og tegne andre Landes Blaamejsemærker til vor Arbejdsbog, høre lidt om, hvad de foretager sig, eventuelt se Billeder fra Biennal Rapporten o. s. v. og naar den selvfortjente 10-Øre skal afleveres, maa Patruljeføreren have fundet paa en morsom og festlig Maade at gøre det paa ... et frodigt Felt for en livlig Fantasi!

SPEJDERHUSET

Jeg kan tænke mig, at I er meget spændte paa at høre mere om huset — jeg har glædet mig meget til at fortælle jer, hvad der blev vedtaget paa korpsraads mødet angaaende spejderhuset.

Korpsraadet gav bestyrelsen sin tilslutning til, at spejderhuset — uafhængigt af korpset — danner *et aktieselskab*. Enhver kan købe aktier fra 25 kr., baade troppe, tropsraad, divisioner og enkelte personer, og derved hjælpe med til at skabe samlingsstedet for korpset. I *Elisabeth Flagstads Mindefond* kan enhver, som ikke ønsker at købe aktier, give en gave. Mindefondets penge vil blive brugt til at købe aktier for. Og nu maa I huske, at enhver lille mønt bringer os nærmere maalet: spejderhuset.

Med dette blad faar I en lille *sparebøsse*, som bladets to flinke hustegnere har lavet til jer. Jeg tror ikke, I vil kunne mærke, om I putter 10 øre i den hver maaned, men huset vil kunne mærke det — og spejderhuset er *dit* hus. Korpsraadet syntes, det var en god idé at give jer en sparebøsse. Vi venter af jer, at I bruger den. *Tanken er, at vi alle sammen lægger 10 øre i bøszen hver maaned 1939, oktober iberegnet. Til korpsets fødselsdag d. 10. oktober sender vi vort beløb til korpsskontoret som gave.* Men fordi I til oktober har sparet 1 kr. sammen til huset — maa I ikke sætte jer hen med hænderne i skødet og sige: „Vi har gjort, hvad vi kunde.“ Nej, — I skal tale om

huset og faa *andre* til at støtte det, ogsaa gamle spejdere, venner og bekendte, forældre, og maa-ske kunde troppen i fællesskab lave en eller flere ting, som kunde bruges i huset — flittige hænder er ogsaa en stor hjælp.

Men de særlige ting, som skal laves til huset, vil komme paa en liste senere.

Nu tror du vel ikke, at nu skal vi til at bygge et stort flot hus i København?

Saa tror du fejl, det er dyrt at bygge i den indre by — og uden at bygge kan vi alligevel faa et dejligt samlingssted.

Samlingssted — ja, det skal huset være, ikke kun for københavnerspejdere — men for jer fra xkøbing, selv om I ikke kan besøge

det hver Dag. — København er valgt som stedet, fordi der er størst brug for et pensionat og kontorer dér.

Det er lige meget, hvor i landet korpset sætter noget igang, det er tegn paa fremgang — og det kommer jer til gode — og næste gang vi har store planer for — bliver det maaske i din by.

Der vil meget snart blive udsendt et cirkulære til alle troppene om, hvorledes man skal forholde sig, naar man vil tegne en aktie i spejderhuset.

G. B.

For tvivlere og pessimister

Hvo intet vover, intet vinder.

*

Mange bække smaa gør en stor aa.

*

Rom blev ikke bygget paa een dag.

*

*Givende haand er smuk, hvordan
den saa end ser ud.*

Shakespeare.

*

*Saaere mange, der har opgivet en sag,
oprøres over, at andre gennem-
fører den.*

Otto Weis.

Listen over indkomne Bidrag til
Elisabeth Flagstads Mindefond findes Side 27

SPARE-SPEJDERHUSET

Kender du hende —?

- der ryster paa hovedet af korpsraadets „vilde“ planer.
- der ikke gaar begejstret ind for en glimrende idé.
- der er fuldstændig blottet for korpsfølelse.
- der mener, at et hus i København ikke kommer hende ved.
- der synes, at det er noget „de gamle“ maa ordne.
- der — kort sagt — ikke er beredt til at tage en tørn for SPEJDERHUSET.

Nej, hende kender vi ikke — vel?

Vi vil da allesammen gøre vort bedste, for at Spejderhuset skal blive til virkelighed saa hurtigt som muligt. Vi vil *agitere* for det hjemme, hos bekendte og venner, indtil de faar *glodende interesse* for hele foretagendet.

Og saa er der SPARE-SPEJDERHUSET,

som følger med i hvert blad i denne maaned. Alle, lige fra den mindste blaamejse til den største divisionschef, bør lave det lille spejderhus og begynde paa *sparesystemet*. Hvis hver eneste i korpset lægger

en 10-øre i huset hver maaned,

regnet fra januar 1939, saa vil alle husene i oktober til sammen indeholde saa meget, at det netop vil udgøre et aars renter paa et stort laan i Spejderhuset, — *et laan, som er nødvendigt*, hvis planerne overhovedet skal kunne gennemføres. I Oktober — det bliver rigtignok en dejlig fødselsdagsgave til korpset.

Hvad er 10 øre om maaneden for dig?

Ikke meget — 2 slikpinde maaske, $\frac{1}{2}$ sporvognsbillet. Mens 10 øre om maaneden i dit sparehus vil være som grundpillerne for vort Spejderhus, som det faste grundlag, uden hvilket det hele kun er et drommeslot.

Spejderhuset afhænger altsaa af dig —

af hver eneste spejder og blaamejse i korpset.

Og sparehuset venter allerede paa dine 10-ører for januar og februar.

Patrulje

*

Hjørnet

*

Vi slutter en Kreds...

Hvordan med patruljens interesse for det internationale spejderarbejde? Er den stor?? Du skulde prøve paa at gøre den endnu større, eventuelt ved at lave et patruljemøde, hvor I bare „snakker internationalt“.

Vi er mange forskellige lande, der danner kæden om jorden — og hvert korps har sit eget præg alt efter landenes særlige karakter. Men vi er spejdere, og det binder os sammen. Noget andet som i høj grad hjælper til at skabe sammenslutning mellem korpsene er verdensbureauet. Og hvad verdensbureauet foretager sig — det skal du læse om i haandbogen. Der er et glimrende kapitel, som hedder internationalt spejderarbejde. Vidste du det? Det burde enhver patruljefører kunne paa fingrene. Det er verdensbureauet, som bestemmer, hvad den 10-Øre, som du giver paa thinking-day, skal gaa til. Et aar gik de til Lord og Lady Baden-Powells solvbryllupsgave fra alle pigespejdere i verden, og et aar til verdens-hotellet for spejdere i London — og i aar gælder det stadig huset i London.

I de første 10 aar har Dame katharine Furse ledet verdensbureauet paa en storartet maade. Da hun paa verdenskonferencen i aar paa Chalet gik af som direktør, bragte alle de lande, hvori der er pigespejdere, hende en hyldest og anerkendelse af hendes arbejde i form af en adresse, hvori hvert lands spejderchef, bestyrelse og protektrice havde skrevet deres personlige hilsen. Den nuværende direktør hedder mrs. Leigh-White.

Og saa er der Chalet! Alle pigespejderes hytte i Schweiz. Chalet maa I aldrig omtale uden ogsaa at nævne mrs. Storrow, som gav os det som gave og derved skabte en endnu større sammenslutning mellem os. Enhver pigespejder, uanset race og nationalitet har del i det hus — og er altid velkommen baade til træninger eller paa ferie. Har du undersøgt, hvad det egentlig koster at rejse til Schweiz og være 8 dage paa Chalet? Prøv det — det vil blive en oplevelse at komme derned.

Mon du kender Council Fire? Bladet, som udgives af verdensbureauet. Hvis du er interesseret i at lære sprog — og hvem er ikke det —, saa kan du gennem dette udvide dine kundskaber, og Council Fire fortæller dig om spejderarbejdet i mange lande.

G. B.

Verdensflaget symboliserer:

1. Stjerneerne i de to blade af trekloveren er de førende stjerner, som lyser foran os: spejderlov og -lofte.
2. Den lodrette linie er kompasnaalen, som viser os den rigtige retning i vort spejderarbejde.
3. Den bølgede linie er en nøjagtig kopi af den heraldiske ild, som symboliserer flammen af kærlighed i mennesker, og som i hver pigespejders hjerte burde brænde højt, klart og inderligt.
4. Det gyldne klover paa den blaa bund symboliserer solen, som skinner fra den blaa himmel over alle pigespejdere i verden.

Optælling af pigespejdere i verden efter „Biennial Report“ 1938.

Afrika	21,053	Japan	219
Australien	29,074	Letland	3,351
Belgien	2,571	Lithauen	6,920
Brazilien	1,002	Luxemborg	302
Canada	54,482	Nederlandene	10,516
Checko-Slovakiet	9,496	New Zealand	8,320
Danmark	9,233	Norge	15,595
K. F. U. K. 6,008		Polen	62,857
D. D. P. 3,225		Stor-Britanien	557,892
Estland	2,463	Schweiz	5,332
Finland	10,834	Sverige	13,985
Frankrig	24,087	U. S. A.	441,964
Grækenland	1,239	Ungarn	7,498
Indien	40,750	Ægypten	8,068
Irland	2,853	Yugoslavien	1,553
Island	304		
		Ialt...	1,353,813

Mrs. Helen Storrow som gav os Chålet sammen med Dame Katherine Furse, den første Direktør for Verdens Bureauet

Et Februar-Blad skulde være mere internationalt, end dette er i Aar. Men der var saa meget „lokalt“, som skulde med, at det er gaaet ud over det internationale Stof.

Vi samles paa Thinking-day, og vore Tanker gaar ud over hele Verden, og med Sorg tænker vi paa de

af vore Kammerater, som ude omkring er blevet tvunget til at opgive deres Spejderarbejde.

Alt internationalt Arbejde møder mange Hindringer i Øjeblikket, men derfor skal vi sætte mere ind paa det nu end nogensinde før.

Og vi samles i Tankerne med Tak til dem, der gaar i Spidsen, først Lord og Lady Powell, som nu er i deres nye Hjem „Pax-tu“ i Kenya. Dernæst den internationale Komité, som i Øjeblikket beskæftiger sig mest med Indretningen af Pigespejdernes Hus i London og den store „Lejr“ i Ungarn, paa Chålet hvor „Falk“ har skabt det dejligste Ferie- og Fristed for alle Pigespejdere, der vil komme der.

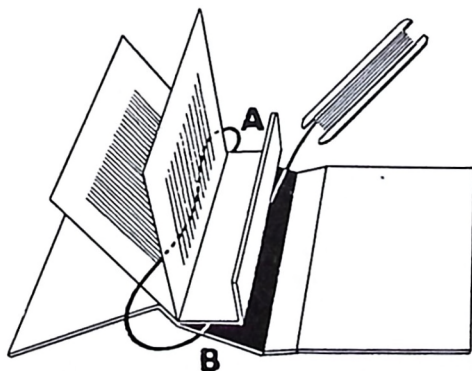
Prøv nu du i Aar paa den ene eller anden Maade at komme i *personlig* Kontakt med det levende internationale Pigespejderarbejde, du skal se, hele Spejdersagen vil faa et langt dybere Perspektiv for dig.

Redaktøren.

Elisabeth **Flagstads Mindefond** har med Tak modtaget følgende Bidrag:

Tidligere indkommet	156,25 Kr.
Hobro Trop	10,00 —
Næstved Trop	10,00 —
Nysted Trop	6,50 —
Viborg Trop	25,00 —
II Aarhus Trop	50,00 —
Mindeaften i Loll.-Falster Division... J—F—L	47,00 —
Bøder fra Divisionsaftenen i Præstøg. H.	3,00 —
.....	6,25 —
.....	1,00 —
Hr. og Fru W.	200,00 —
G.	1,00 —
X	10,00 —
C. H.	25,00 —

Ialt... 551,00 Kr.

Samlemappe til Bladet

PIGESPEJDERNE

Pris 2 Kr.

Faas paa

Depotet

Vester Voldg. 94 · København V

Scouter från när och fjärran Optrin til d. 22. Februar

1. *Akt:* Hjemme. Verdensinstruktøren er i sit Hjem ved at forberede sig til sin Rejse Jorden rundt. Hun er elegant og yderst formel og vil for enhver Pris have Bestemmelserne overholdt. Hun er lidt ked af at rejse fra de daglige Bekvemmeligheder.

Instruktøren: Denne Rejse kommer virkelig lidt ubelejligt, midt i Sæsonen. Men det er jo nødvendigt. Vi maa sørge for, at Spejderarbejdet drives efter de samme Principper alle Vegne. Det maa ikke være paa een Maade her og paa en anden dér. Vi maa have *Ensartethed*. Og alle maa være ordentligt forberedt til den store Verdenslejr næste Aar. Men det er ikke rart at skulle forlade alle Bekvemmelighederne her i vort kære Europa. Hvordan var nu Rejseruten? Først Sahara. — Ja, der kan jeg vel faa Solbad. Og saa Nord-Canada. — Nord-Canada? Det ligger jo ved Havet. Der kan jeg maaske faa nogle Hviledage ved et Badested. Jeg skal besøge deres Brighton, Lido, Biarritz, Scheveningen eller hvad det nu hedder.

2. *Akt:* Saharas Ørken.

To Negerpiger (sort Trikot) med kun Bastbælte og Spejderhalstørklæde. (Alle de følgende optrædende har deres Hjemlands Dragt, hvis der er en speciel, men med grønt Tørklæde.) Pigerne staar i Ørkensandet og skal smøre Skier; de undersøger forskellige Æsker med Smørelse.

1. *Pige:* Hvilken Smørelse mon det skal være. Her staar til Temperatur omkring Frysepunktet. Det passer jo ikke helt. Men her er én for over 20 Grader. Der staar ganske vist en Tankestreg foran 20, men det betyder vel ikke noget. Den er nok god. (De ta'r Smørelsen og begynder.)

2. *Pige:* Hvad skal nu egentlig Smøringen gøre godt for? Det er vel for, at Sandet skal binde bedre? Ja, hvad skal egentlig hele Skiløbningen tjene til? Man kommer meget hurtigere frem, naar man løber paa sædvanlig Maade.

1. *Pige:* Ja, men du ved godt, at vi maa tage Vare paa alt, hvad vi lærer af de hvide. Skiløbningen er en af Civilisationens Gaver til os, selvom vi endnu ikke forstaar os rigtigt paa den. (Pigerne er nu færdige med Smøringen, sætter Skiene paa og hopper, støttende paa Stavene, med smaa Stød fremad i Sandet.)

Instruktøren (kommer svedende slæbende med alle sine elegante Rejsesager, mumlende for sig selv): Det er jo forfærdeligt, at der ikke var nogle Spejdere for at møde mig, saa at jeg ikke behøvede at bære det hele selv! (Pigerne og Instruktøren gør Spejderhilsen. Instruktøren højt): Det var dejligt at se, at I har indset Skiløbningens store Betydning. Men lad os nu tales lidt ved. I kommer jo til den store internationale Lejr næste Aar?

Pigerne: Ja, vi forbereder os vældigt til den.

Instruktøren: Da forstaar I vel ogsaa, at det er vigtigt, at Spejderidéen virkelig trænger igennem overalt, saa at ingen hverken i det indre eller det ydre adskiller sig fra de andre. Vi skulde maaske tale lidt om Uniformen. Vi skal tage det rent praktisk. Om I nu f. Eks. faar en Olieplet paa jer, naar I har været nede i Maskinrummet paa Rejsen over til Europa. (Peger paa det ene Ærme.) Hvordan bærer I jer saa ad?

Pigerne (henrykte, gnider den ene Haand paa den anden Arm): Gnider os ind, saa vi bliver endnu blankere og finere.

Instruktøren (for sig selv): Det er jo forfærdeligt. (Højt): Naa, hvis I mærker, at jeres hm—hm — Uniform bliver krollet. Hvordan bærer I jer saa ad med at presse den? Har I noget Rejsestrygejern?

Pigerne: Vi danser en Gang. (Giver sig til at danse rundt. Instruktøren giver op.)

3. *Akt:* Nord-Canadas Tundraer.

En Eskimofører staar ved en 2—3 m høj og 10—20 cm tyk Pæl, hvis ene Ende er stukket ned i Jorden. Paa Pælens øverste Ende er der sat et stort N (den magnetiske Pol). Instruktøren kommer ind, fulgt af 2 Eskimobørn, som bærer hendes Oppakning. Alle Eskimoerne er i Pelse med Spejdertørklæder udenpaa. Instruktøren altid ens klædt. De hilser.

Instruktøren: Nu nærmer den store internationale Lejr sig mere og mere. Jeg har jo tidligere sendt flere Instruktionsbreve for at tale om Lejrdragten med shorts, Gymnastiksko og Sokker og mange andre Ting. Nu er jeg selv kommet her for at tale lidt om uvant Arbejde, som I kan faa dér. Vi skal nu tage en praktisk Øvelse. I skal koge Grød om Morgen. Sig mig, hvilke Træsorter egner sig bedst til at tænde op med, og hvilke til senere at holde Ilden vedlige?

Børnene (sagte til hverandre): Hun maa vel mene tørt Drivtømmer?

Eskimoføreren (sagte til Børnene): Sig det bare!

Børnene (højt): Tørt Drivtømmer.

Instruktøren (for sig selv): Drivtømmer — det maa være et Træ, som kun findes her, det har jeg aldrig set. Det gaar ikke an, at jeg indrømmer, at jeg ikke kender det (højt): Det er rigtigt, at det skal være tørt. Kan I skaffe mig et Stykke? (Børnene løber efter et Stykke, som Instruktøren tager til sig, mens hun mumler): Jeg skal lade det analysere, naar jeg er vel hjemme igen. (højt): Men I nævnede kun een Slags Træ. I maa i det mindste kende 5, naar I er 2. Kl. Spejdere. Vi maa ikke slaa af paa Fordringerne.

Eskimolederen: Men vi har jo kun Drivtømmer.

Instruktøren (til sig selv): Det er ikke værd at fortsætte med dette. De kommer maaske med andre Slags Træ, som jeg heller ikke kender. (højt): Ja, nu har vi ikke Tid til at beskæftige os med den Sag længere. I skal her faa en Instruktionsbog, som skal hjælpe jer at sætte jer ind i Sagen. Husk nu blot, at naar I læser i den, skal I være ude i Naturen og finde de forskellige Træer, efterhaanden som I læser i Bogen (giver Lederen Bogen).

Føreren (læser højt): Europas Træer og deres Anvendelse. Af J. Brown.

Instruktøren: Naar I skal rejse til Lejren i Europa, maa I først rejse Syd paa. Vis mig, hvor Syd er!

Bornene (i Kor, peger rundt): Det er hele Vejen rundt.

Instruktøren: Hvad! I har aabenbart ikke forstaaet Grundbegreberne. I ved vel, at Nord, Syd, Øst og Vest er de fire Verdenshjørner: det er fire bestemte Retninger og ikke noget svævende ud over en større eller mindre Strækning. Men vi skal maaske begynde med Nord. Hvor har I Nord?

Bornene (som staar paa forskellige Sider af Pælen): Dér.

Føreren: Det var rigtigt.

Instruktøren: Rigtigt? I pegede jo i forskellige Retninger. Nu skal jeg tage Kompasset frem og vise jer det. Det er et meget paalideligt og meget dyrt Kompas. (Finder Kompasset frem.) Ser I denne Naal, den peger altid mod Nord. (Eskimoerne ser, Kompasset peger lige mod Pælen. Instruktøren flytter sig. Naalen peger stadig mod Pælen. Instruktøren noget nervøs og usikker.) Det var da mærkeligt. (Gaar rundt om Pælen.)

Eskimoerne (stirrer paa Kompasset, som hele Tiden peger mod Pælen). Det var jo det, vi sagde, det er Nord (peger paa Pælen).

Instruktøren (mere og mere usikker, til sig selv): Det forstaar jeg sandelig ikke (højt): Jeg tror bestemt, at Kajakken gaar nu, jeg synes, jeg saa det i Rejselisten. (Samler hurtigt sine Ting sammen og gaar.)

Eskimoerne (stirrer forbavset efter hende): Det var en løjerlig én!

Richters Lommebog for Skoleelever

Pris 1,75

Husk den
paa Ønskesedlen

4. Akt: Canadas Skove:

Instruktøren (i Færd med at lægge Spor): De siger jo altid, at Indianerne er saadanne udmærkede Sporjægere. Nu faar vi se, hvad denne Indianer duer til. (Standser og tænker. Tager Kompasset op af Lommen. Et lille Stykke Drivved følger med og falder til Jorden, uden at hun mærker det.) Hvad mon der egentlig var i Vejen med Kompasset? Ja, nu har jeg ikke Tid til at tænke paa det længere, men ærgerligt var det. (Fortsætter fremad og lægger Spor.) Hvad skal jeg egentlig skrive i Rapporten fra Sahara? Maaske tager vi: „Den alsidige sportslige Uddannelse vinder stadig mere Terræn, men vedvarende fastholdes paa en Del Steder stadig visse smaa Ejendommeligheder i Uniformen.“ Det bliver glimrende. (Forsvinder ud.)

Indianeren (kommer snigende, følgende Sporet, klædt paa Indianernis, men med Spejdertørklæde): Jasaa, her har Blegansigtet lagt sine Spor ud til sin rode Søster, Sorte Panters Datter, Rapfod. Og det skulde være et Spor, som Blegansigtet troede var svært at følge. Men Rapfod skal gøre, som hendes Fader lærte hende, se hvad Blegansigtet tænkte, da hun drog frem gennem Skoven. (Følger Sporet. Studerer det nøje. Finder den lille Stump Drivved.) Hvad er dette? En Stump Træ, som har ligget længe i Vandet. Men saadant Træ findes ikke i vore Skove. Det maa Blegansigtet have haft med sig. Efter de store Afstande mellem Aarringene at domme har det vokset i Egne, der er varmere end vore. Men Farven paa det viser, at det har ligget længe i meget koldt Vand. Aha, Blegansigtet har været hos vore Spejdersøstre i Nord, Eskimoerne, og faaet en lille Stump Drivved med sig derfra. (Kigger nøjere paa Træstumpen.) Der sidder noget i Revnen. Det er Sand, saadant Sand, som findes i Ørkenen. Men der klæber noget paa den. (Lugter til den.) Det er — men det kan jo ikke passe — men det er i alle Tilfælde saadan Smørelse, som man gnider Ski ind med, for at de skal glide lettere. (Undersøger Sporet nøjere.) Blegansigtets Skridt har været tunge og tøvende. Hun har haft Bekymringer. Det er nok ikke saa let at rejse Jorden rundt og instruere alle. Man maa jo forstaa den dybe Skovs Hemmelighed, det vide Vands Gaade, den aabne Marks Sus, den store Bys Spørgsmaal, den mægtige Ørkens Hemmelighed, den hvide Snæs Stilhed. Men maaske —

-- maaske er det just det, som Blegansigtet ikke fuldt har forstaaet. Derfor har hun gaaet saa tovende og sagte. Derfor er hendes Skridt saa tunge. Nu ved jeg det! Hun har forst været nede blandt Ørkenens Folk for at lære dem at staa paa Ski. Derfra har hun faaet nogle Sandskorn med Smørelse paa med i Lommen. Derefter har hun været oppe mod Nord, og der har hun stoppet et Stykke Drivtommer i Lommen, og saa er Sandet kommet ind i Sprækken. Jeg forstaa dine Bekymringer, Blegansigt. Næsten alt kan du, men hvad forstaa du? (Sniger sig ud.)

5. Akt: Kina.

Instruktøren (staar alene og venter i et Vejkræds i en kinesisk Landsby): Endelig er man da i et gammelt Kulturland! Hvor er det skönt. Og dejligt er det, at vi fik den unge, fornemme Kineserinde med. Hvordan var det nu (tager sin Notesbog op og læser): „Familien menes at gaa tilbage til 3000 Aar f. Kr. Hun nedstammer i lige Linie fra en af Cheng-Tangs fornemste Raadgivere, som gjorde sin Kejser uvurderlige Tjenester ved sin store Dygtighed i at klare vanskelige Situationer.“ Men det er forfærdeligt, saa længe det varer, inden hun kommer. Naa, der kommer een i Bærestol! Maaske er det hende. Jo, hun har jo Spejdertørklæde paa.

Kineserinden (kommer i Bærestol, baaret af to Bærere. Hun er kinesisk klædt, men med Spejdertørklæde. Hun hopper ud af Bærestolen og kan tilsyneladende kun med Besvær staa paa sine smaa, snørede Fødder. Bærerne er naturligvis ikke Spejdere. De staar blot afventende eventuelle Ordre fra deres Herskerinde. Instruktøren og Kineserinden gør Honnør).

Instruktøren: Det glæder os meget, at De interesserer Dem for Spejdersagen. Deres gamle Navn er for os en uvurderlig Hjælp. Jeg haaber ikke, Arbejdet har beredt Dem for store Vanskeligheder.

Kineserinden: Nej, slet ikke. Det har moret mig. Men det har jo af og til været svært at finde Dommere til Prøverne.

Instruktøren: Ja, naturligvis. Men hvis der er en Prøve, De vil aflægge i Dag, vil jeg betragte det som en stor Ære at være Dommer.

Kineserinden: Ja, Udholdenhedsløb har jeg ikke taget.

Instruktøren (ser paa hendes Fødder): Ja, jeg forstaa, De vil have en Erstatningsprøve.

Kineserinden: Ih nej. Jeg er parat til at tage det med det samme.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
 BREDEGADE 25-E TEL. CENTRAL 15026

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44 - København K.

Tlf. Palæ 1047 - Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Alt Tilbehør

Landsknægttrommer

Alle Reparationer udføres - Spejdere 10 % Rabat

Instruktøren: Javel, ja, saa skal vi maaske gøre det. De starter her (tegner en Streg i Jorden), naar jeg har talt til tre, og fortsætter saa den Vej rundt (peger) og kommer tilbage den Vej (peger paa den anden). Er De færdig?

Kineserinden: Ja, jeg er færdig. (Gaar frem og siger noget til Bærerne, og stiller sig ved Siden af Bærestolen).

Instruktøren (tager Uret frem, ser paa det og siger højt): En, to, tre.

Kineserinden (hopper op i Bærestolen, og Bærerne løber af Sted).

6. Akt: Den internationale Lejr i Europa.

1. Scene: Holland.

Lejrholdet i Arbejde om Morgen. Et Par Halmmandrasser (knappede eller bundne, ikke syede) bæres ud af et Telt. Et Par Spejdere aabner Madrasserne, et Par andre kommer med rene Stoveklude. De begynder at tage Halmen ud og støve af Straa for Straa.

Patuljeføreren: Jeg forstaa ikke, hvad Verdenskomitéen tænkte paa, da den lavede en Dagsplan, hvor der kun er en Time om Morgen til at ordne Teltene. Hjemme siger de ganske vist, at vi er renligere og mere ordentlige end alle andre, saa vi maa slaa lidt af paa det her. Men derfor tager vi jo kun tør Afstøvning af Halmen. Nogenlunde propert maa vi jo have det. Hjemme vasker vi jo altid Halmen med en vaad Klud og hænger den til Tørre bagefter.

2. Scene: Danmark.

Nogle danske Spejdere kommer slæbende over Lejren med et umaadeligt stort Bord (eller kun Bordplade, hvis det er nemmere).

Instruktøren (kommer fra en anden Side og møder dem): Hvad i Alverden skal I bruge det til?

En Dansker: Det er jo det vigtigste af alt i en Lejr, vores Spisebord.

Instruktøren: Ja, I Danske gør aldrig andet end spise, og hvis I tilfældigvis ikke gør det, saa tænker I paa og taler om, hvad I har spist og skal spise.

3. Scene: U. S. A.

En Patuljefører og 3—4 Piger sidder i et Hjørne af Lejrpladsen og stopper Strømper. Hullerne er saa store,

som de kan blive. Garnet er meget grovt og Naalene Sadelmagernaale.

Patruljeføreren: Nu gælder det for os her i Lejren at vise, at vi i alle Ting er og har „the biggest in the world.“

4. Scene: Ægypten.

En ægyptisk Patrulje (6—10) marcherer over Scenen. Det er Opmark til Parade. De er klædt paa gammel-ægyptisk Vis med høje Hovedklædninger (Nefertiti) og Spejdertørklæder. De skrider frem i Profil med Hænderne efter hinanden i Højde med Ansigtet, som paa gamle ægyptiske Billeder. De flytter en Haand frem samtidig med Foden. De maa gaa langsomt, som om de f. Eks. gik i Takt efter Chopins Sørgemarch med et Skridt for hver betonet Taktdel.

5. Scene: Nat i Lejren.

Man ser nogle Telte i Halvmørke. Paa hvert Telt staar, hvilket Land det tilhører, f. Eks.: Kina, Ægypten eller andre af de Lande, som har optraadt. Paa en Sten foran Teltene sidder en gammel Nisse. Han har foran sig en Bunke forskelligt Fodtøj. Ole Lukøje kommer ud fra Kinas Telt. Han har en lille Kinesersko i den ene Haand og en ægyptisk Sandal i den anden. Under den ene Arm har han sin Paraply. Han gaar frem til Nissefar og giver ham Skoene.

Nissefar: Det var godt, Ole, at du allerede har faaet dem til at sove, saa du kan tage deres Sko, eller hvad vi nu skal kalde det, (ser paa en Mokkasen), saa jeg faar Rapporterne fra Nisserne i de andre Lande. Nu om Dage er det ikke svært for os Nisser at faa sendt Bud til hinanden. Vi hitter ud af, naar Menneskene skal rejse, og sender Rapporterne i deres Sko. Anderledes var det tidligere, da Folk ikke rejste saa meget. Da havde vi det meget sværere, naar vi skulde finde den bedste Maade at hjælpe Menneskene paa. Hvordan har du det for Tiden?

Ole Lukøje: Jo, ser du, Nissefar, jeg kan baade sige, at det er værre og bedre. I Almindelighed har Folk sværere ved at sove nu end før. Jeg maa sidde længe ved deres Senge, før jeg faar dem til at sove. Og det samme siger alle mine Kolleger, baade Klaas Vaak i Holland, John Blund i Sverrig og Nukku-Matti i Finland. Men paa den anden Side har de ogsaa, ligesom jeg, opdaget, at mange prøver at leve fornuftigere, de gaar Tur og driver Sport og er ude i Naturen og henter friske Kræfter. Og dem har jeg som Regel mindre Besvær med om Aftenen. Og det er jo tit den Slags, som kaldes Spejdere, saadan nogle som de her (peger paa Teltene). Hvad synes I Nisser om dem?

Nissefar har, mens han har hørt paa Ole Lukøje, taget et lille Stykke Papir frem fra hver Sko og læst det: Jo, du kan nok have Ret. I vore Rapportier staar der ogsaa en hel Del om de Spejdere. De bærer sig jo tit dumt og tosset ad, og de ved nok ikke, hvad der passer det ene og det andet Sted. Jeg tror nok, at de vil forsøge at gøre det saa godt, de kan, men mange Gange vilde det nu være bedre, om de lod være med at blande sig i

noget, de ikke forstaar sig paa. Der kan nok siges et og andet om dem, men, du, de maa dog i hvert Fald have et stort fælles Maal, som de stræber imod, for der staar tit i Rapporterne, at Nisserne bliver glade, naar de ser Spejderne.

Ole Lukøje: Ja, og kan de en Gang imellem glæde en Nisse — I som bare forsøger at hjælpe Menneskene — saa synes jeg nu ikke, det er saa galt.

Ella Bring.

(Overs. efter Sveriges flickors scout-förbunds ledarblad)

Præmieopgaven i Nr. 10 1938 blev vundet af:

Grete Bønding, 2. Aarhus.

Lise Skou, 1. Hellerup.

Ruth Erslev, Slagelse.

Løsningen:

1. Kul — hus — bro — fred.
2. Christian II — Dyveke.
Amor — Psyke.
Paris — Helena.
Sigfred — Kriemhild.
Hagbart — Signe.
Aage — Else.
Dante — Beatrice.
Valdemar — Tove.
Romeo — Julie.
Axel — Valborg.
3. Meter, vinter, tjeneste, mester, monster, sten, skosvarte, prisliste, aften, tegn, interesse, titel.
4. K-a-n d-u l-æ-s-e d-e-t-t-e.
5. I Danmark er jeg født, 3. vers, 1. linie.

— Hov hov, sikken fart — hvor brænder det?
— Det brænder i mig efter at komme hjem og
lave SPARE-SPEJDERHUSET

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198,
Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Vester Voldg. 94, Kbhvn. V.

INTERNATIONAL COMMISSIONER:

Komtesse Naka Haugwitz, Villa Rocca, Korinth, Fyn.

KORPSKONTORET

Læssøegade 198, Odense. Telf. 7104.

KORPSETS KONTOR I KØBENHAVN

Vester Voldg. 94, Postgiro 38427. Telf. Byen 2573 x.

PIGESPEJDERDEPOTET

Vester Voldg. 94, Kbhvn. V. Postgiro 40673.
Telf. Byen 2573 x.

„PIGESPEJDERNE“

Redaktør Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøe-
gade 198, Odense. Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION

Frk. Anne Marie Rasmussen, Sønderg. 7, Odense.
Postgiro 36302.

„FØRERBLADET“

Redaktør Frk. Karen Hartvig, Voldg. 15, Sønderborg.
Postgiro 33633.

POSTBOX

Divisionschef Fru From Petersen, Stationen,
Nykøbing F.

Til Uniformen

mørkeblaat Undertøj

Pigespejderdepotet

Vester Voldgade 94 . København V.

Underkjoler

Traad og Silke

St. 5-8 Kr. 3,25-4,25

St. 40-48 Kr. 6,25-8,00

Tilsvarende Benklæder

St. 4-6 Kr. 2,15-2,35

St. 40-48 Kr. 3,75-4,75

Benklæder

Maco

St. 5-7 Kr. 1,25-1,75

St. 3-2 Kr. 2,00-2,25

Jersey

St. 5-8 Kr. 1,35-1,80

St. 3-0 Kr. 2,00-2,50

Traad og Silke m. Foer

St. 4-8 3,00-4,00

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Frk. Anne Marie Rasmussen, Sønderg. 7, Odense. Postgiro 363 02
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 15. Februar 1939.